

מדוע נפגש שימעון פרס עם יורם ארידור, איזה עיתון בוקר קוראים בחרות ועם מי בא מיכה רייסר למסיבה חברתית?

סנדרה ג'ונסון הזמרת הוותיקה פותחת בקבוקיין לאורחים שבאו לברך אותה על ערב יחיד חדש שלה. ג'ונסון, בעלת קול איכותי מעולה, שרה בעברית, למרות ששפת האם שלה היא אנגלית. במופע היא שיר אחד, השימלה הסגולה, של אלכסנדר (סשה) ארגוב. בתום ההופעה ניגש אליה המלחין, בירך אותה והעיר שהביקורת היחידה שיש לו על הערב היא שהיא היתה חייבת להשמיע יותר משייר אחד ממפי עטו.

■ ביום השנה למותו של ד"ר (סבא של יריב) בן-גוריון יזן, סיפר נכדו, יריב בן-אלירי עזר, על קמפנותו הידועה של סבו. בן-אלירי עזר, ד"ר לתיקון רת-המונים, היה נשוי טרי, והוקן בא לבקר ברירתו החדשה. בעוד החתן הטרי היה זקוק בדחיפות למקרה, אמר בן-גוריון שהוא יעניק לבן-אלירי עזר מתנה כי יכבו — ספר. בן-אלירי עזר הנרגש רץ לפולה וביקש את עזרתה. אין בעיה, היא השיבה, וקנתה את המקרה הררוש. כאשר שאל אותה בן-גוריון מה קיבל הנכד לבסוף, היא ענתה: קניתי לו אני ציקלופדיה.

■ מאמן הכדורסל הישראלי רלף קליין, השווה בגרמניה, גילה שם דרך מעניינת להשמיע קללות. מכיוון שכל קללת הפוגעת בעובד הציבור גוררת בעיקר לשמוע ברחובות גרמניה אחד אומר לשני: אני מקלל אותך ב-40 מרקו! קליין חיפש ומצא את מררר-הקנסות, ועכשיו הוא יודע על-יפי הסכום, מהן הקללות שמטיחים הגרמנים זה בזה.

■ האבתי-הפירסום של נ"ש שים הוכירה לאיש הרדיו הוותיק שמואל (שמואליק) שי ראי יזן שערך עם כוכבת הקולנוע מולן דיטריך. היא סיפרה לו שהנאתה הגדולה היא להאזין להקלטות של מחיאות-כפיים שיש לה בביתה.

■ הר"ר מיכאל ברי-זוהר מוצב במקום ה-51 ברשימת המערך לכנסת, אבל הוא כבר חושב קדימה. כאשר מדובר על גלריית האישים שתחליף את ההנהגה הנוכחית של המפלגה, הוא ממרר לצרף את שמו אליה.

התיאטרון, שאינה נמנית עם תומכי הליכוד.

■ איש הרדיו יצחק אלון, עורך ומנחה יש שאלות. היה השבוע מתוסכל. כהרגלו הוא ראיין שלושה ח"כים: שולמית אלוני מ"ר, נאוה ארד מה-עבודה ורייסר מחרות. בדרך-כלל שאלותיו הפרובוקטיביות גורמות לחימום האווירה. הפעם שמרו המראיינים על קורדירוז יוצא רופן, וכל ניסיונותיו של אלון למשוך אותם בלשונם עלו בתוהו.

■ בריון בכנסת על המשבר בעיריית תל-אביב, אמר ח"כ מרדכי (מורלה) ברי-און, שהוא חש שאי-אפשר להשוות בין תל-אביב וירושלים מבחינת הקדושה, החן, היופי וההיסטוריה. הפסיק אותו השר ללא-תיק יגאל הורביץ: גם מבחינת נהול העיר אי-אפשר להשוות.

■ עשרה ח"כים נרמזים שמעו השבוע כיצד שר-המישט"ר חיים בר-לב מודה בעובדה שמישטרת ירושלים מאפשרת את קיומה של סירת אורחים נגד פרוצות, המאיימת על העוסקות

קנה שפרס דומה כהופעתו ל... מלך שוודיה.

■ לביטאון מפ"ם על המש-מר יש אהרה רבה בקרב חוגי הימין דווקא. השבוע התחיל לכתוב שם מאיר שיטריי, ח"כ חרות, טור קבוע. אולי מפני שהוא ידע שעמיתו לסיעה מ"א איר בהן-אבירוב קורא מדי יום את העיתון ומעריך אותו על פני כל עיתון-בוקר אחר.

■ למזכ"ל ההסתדרות ישרי אל קיסר נותנים כבוד בכנסת. עד כדי כך, שוועדת-החררים של הכנסת העבירה מחרם בקומת הוועדות את דוברי מפלגת העבודה, ומישכנס הקודם הפך להיות חדרו של קיסר, המכלה בכנסת זמן מועט מאוד.

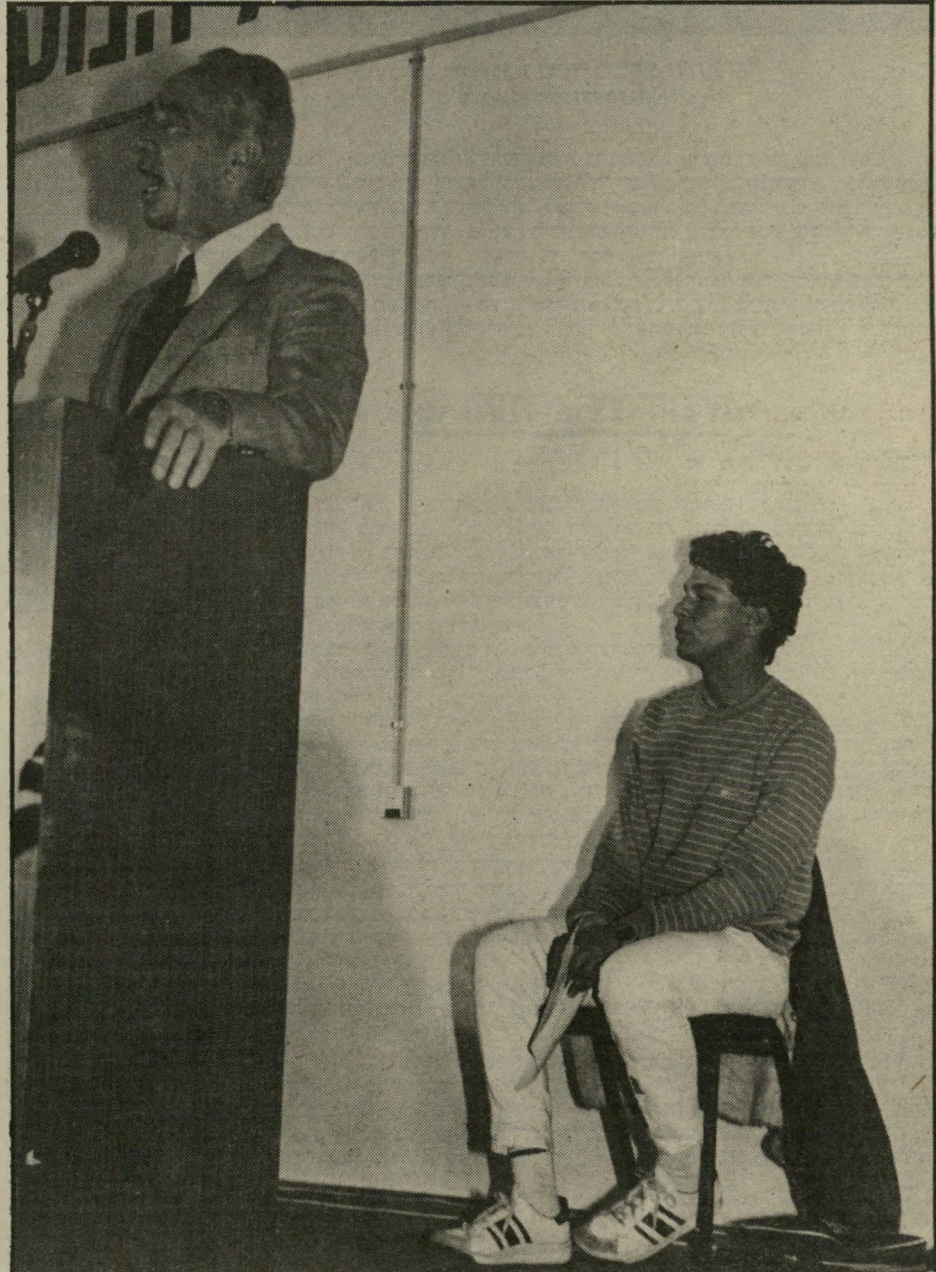
■ רוני מילוא, סגן שר-החוץ החדש, אירח בביתו חברים אישיים וחברים ממחנהו של יצחק שמיר, במסיבה צנועה שערך לרגל מינויו. קוסם שהוד מן על-ידי החברים, הפתיע בכניסתו וקרא בפני הנוכחים בירכת עלה והצלח. אך מי שהפי תיע יותר מכולם, היה מיכה רייסר, שבא למסיבה בלויית הר"ר שוש אביגל, מבקרת

■ בכנסת התרגשו השבוע מהסיגרים היקרים והשמנים שהי גיש יושבראש ועדת-הכספים אברהם שפירא, לעוברי המי-דינה — אנשי מסי-הכנסה שבאו לרדיון בוועדה. שפירא נהג כך עוד כשהיה חבר הוועדה מן השורה. אז היו המועדפים שלו עדי אמוראי, היום סגן שר-האוצר, ויגאל בהן-אורגה, שהספיק להיות שר-האוצר.

■ על פרשת הסיגרים הגיב ח"כ הוועדה יצחק (זיגי) זייגר: מישהו כבר אמר שאת עובדי-המדינה בארץ לא תיקנה לעולם במיליונים, אלא בנוזי ערשים.

■ אמוראי נשאל השבוע אם הוא אינו מבוהל מהפגישה בין שימעון פרס ושר-האוצר לש" ענה, יורם ארידור. אמוראי היה רגוע לחלוטין: כפי שאני מכיר את שימעון, הוא נפגש עם ארידור כדי להשתכנע טופית שדולריזציה לא תהיה לעולם.

■ הגדרה חדשה להופעתו של פרס מצא השחקן יוסי גר בר. אחרי שראה אותו לאחרונה פנים אל-פנים, הוא הגיע למס-

יניב אורגד יושב מאחורי שימעון פרס, הנואם בכינוס של הקונגרס הציוני לנוער. אורגד בן ה-18, העומד להתגייס לצה"ל, הוא בנו של איש הטלוויזיה אריה אורגד, והוא נמנה עם מארגני הכינוס. שנערך ביום הרביעי האחרון בבנייני-האומה בירושלים. אורגד הינחה את הערב והשתדל לשמור על רמת קריינות גבוהה, משום שאביו בא לבדוק מקרוב איך משתלב בנו על המפקיד. אורגד-הבן נעזר באביו, שישב ליד הבימה, ומדי פעם הציץ לעברו כדי לדעת אם הוא משיב את רצונו.